

- И СРБИ СУ ЖИВЈЕЛИ У БУГОЈНУ –

ПОШТОВАНИ СУГРАЂАНИ !

У ПРИПРЕМИ ЈЕ КЊИГА У КОЈОЈ ЈЕ ОПИСАНА СУДБИНА БУГОЈАНСКИХ СРБА. КЊИГА КОЈОМ СЕ ЖЕЛЕ САЧУВАТИ ОД ЗАБОРАВА ИМЕНА ЉУДИ КОЈИ СУ У ЈЕДНОМ ВРЕМЕНУ ЖИВЈЕЛИ НА ПОДРУЧЈУ ОПШТИНЕ, КЊИГА О ЉУДИМА КОЈИ СУ БИЛИ ПРИМОРАНИ НАПУСТИТИ ДОМОВЕ.

ИЗВОД ИЗ САДРЖАЈА КЊИГЕ

У првом поглављу описане су карактеристике за свих 109 општина, колико их је било по попису 1991. године. За сваку општину уписан је број Срба и %, број Хрвата и %, број Муслимана и %, број осталих и %. За општине са српском апсолутном и релативном већином унешене су и површине.

У другом поглављу детаљно су описане карактеристике бугојанске општине. (Уписан је број насеља са обрађеном националном структуром) Уз напомену да су Срби живјели у 48 насељених мјеста и да их више нема у 43 насеља.

Статистички су обрађене и општине из којих је највећи број српских породица доселио у Бугојно у времену од 1945 до 1991. год. (Доњи Вакуф, Купрес, Гламоч, Дрвар, Грахово, Шипово и Мркоњић Град).

Статистички је дат и пресјек у која су мјеста и државе одселили бугојански Срби.

У текстуалном дијелу, описан је значај грађана српске националности за развој Бугојна у времену од 1945 до 1992. године. Наглашено је да је у првим деценијама послје Другог свјетског рата 80% квалификованих радника и других стручњака био из реда грађана српске националности.

У истом поглављу описан је начин и разлог одласка Срба из Бугојна 1992. године. Дат је осврт и на повратак. Констатовано је да се вратио занемарујуће мали број српских породица. Рачуна се да у Бугојну живи мање од 3% Срба у односу на број по попису из 1991 год.

Табеларно и фотографски дат је приказ броја срушених и девастираних објеката у власништву грађана српске националности. Рачуна се да је више од 90% кућа оштећен и струшено и више од 95% уништено других објеката.

Највише простора заузима поглавље у којем су уписана имена грађана српске националности који су живјели у Бугојну. Регистровано је више од 2.000 породица и више од 8.000 чланова породица.

Књига је илустрована са више фотографија. Од којих издвајам: - фотографију срушене православне ЦРКВЕ, срушене школске зграде у Чипуљићу, фотографије порушених српских села, панораму Бугојна, панораму изгледа предратног Чипуљића и фотографије срушених кућа у току рата. У књизи су и фотографије школе „Стипо Ђерек“ и Гимназије. Школа у којима је највећи број грађана српске националности стекао основно и средње образовање. У књизи је фотографија срушене Виле „Горица“. Познатије као „Титова вила“ као доказ да се Југославија рушила и у Бугојну.

Књига је илустрована и фотографијама српских народних ношњи.

У петом поглављу пописана су српска презимена која су постојала на подручју општине до 1992. године. Уз констатацију да се највећи број презимена изгубио са ових простора. Треба рећи да се нестала и презимена чији су претци вијековима живјели на подручју општине Бугојно.

На крају књиге налази се образац у који ће свако ко буде посједовао књигу моћи да уписати породични родослов и тако покољењима оставити писане трагове и порјеклу презимена.